

lem for Saksjøbing ikke andet end sit Regnestykke; dette mærkværdige Regnestykke; som gik ud paa, at da Nedsættelsen af Tolden paa alle Raamaterialier er opgjort til ca. 2 Mill. Kr., og da Nedsættelsen i Tolden paa Beskyttelse ogsaa er talt sammen til 2 Mill. Kr., gaar det jo ganske o—p op. Det er jo, som jeg allerede har haft fat paa, et Ræsonnement, som det ærede Medlem ikke skulde være kommet med, navnlig da det strider mod andre Betragtninger, han er fremkommen med, nemlig først og fremmest mod det ærede Medlems almindelige Betragtninger om Beskyttelsen. Saa længe det ærede Medlem holdt sig til det almindelige, og ikke talte om denne Lov, var der meget fornuftigt i, hvad det ærede Medlem sagde. Han sagde bl. a. det, at naar vi nu nedsætte Beskyttelsestolden, fik Forbrugerne meget større Lettelser, end det saa ud til paa Tallene. Han sagde f. Eks. — og jeg tror, at han der citerede tidligere Udtalelser af et æret Medlem —, at naar Nedsættelserne paa Papirtolden vilde beløbe sig til 70,000 Kr., vilde de medføre en uhyre Lettelse for Forbrugerne; jeg tror endog saa, han sagde 1 Mill. Kr. Jeg tror dog, at disse Tal ere overdrevne; men det er lige meget. Det, som det ærede Medlem har Ret i, er, at naar vi nedsætte Tolden paa Beskyttelses-satserne, faa Forbrugerne først og fremmest den Lettelse, som ligger i den mindre Indtægt, som Statskassen faar af selve Tolden. Det er altsaa for de Varer, som komme ude fra ind i Landet. Men Lettelserne for Forbrugerne begrænses ingenlunde dertil; de faa desuden den Lettelse, som kommer af, at alle Fabrikanter, som fabrikere denne Vare, maa sælge den saa meget billigere. Naar man derfor tæller Tolden sammen paa Beskyttelsessatserne og siger, at Tolden paa Beskyttelsessatserne kun bliver nedsat med 2 Mill. Kr., er intet dermed sagt om, hvad Fabrikanterne komme til at indrømme Forbrugerne. Antageligt er det adskillige Gange mere.

Med Hensyn til Raastofferne kan jeg ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) sagde. Dette ærede Medlem hævdede med Styrke, at Nedsættelsen af Tolden paa Raastoffer i første Linie er af Interesse for de ubeskyttede Erhverv, for den ubeskyttede Industri og Landbruget. Naar vi f. Eks. tænke paa, hvad der bruges af grove Varer i saadanne Virksomheder: paa Skibsværfter, Cementfabrikker, Teglværker, i Bygningsfaget, i Mejerier og Slagterier og i Landbruget som

Helhed, vil man forstaa, hvor stor en Del af Raastoftolden paa Tømmer, Træ, Jern, Tjære o. s. v. der her kommer til Anvendelse. Hvad Kullene angaar, skal jeg nævne, at de ikke blot bruges i disse Erhverv. Man kan i den Forbindelse ogsaa tænke paa, hvad f. Eks. Statsbanerne, private Baner, Dampskibe, Elektricitetsværker og ca. $\frac{3}{4}$ af samtlige Kakkelovne i Kongeriget Danmark forbruge deraf. Man vil da vistnok komme til det Resultat, at hvad den beskyttede Industri bruger, er i Virkeligheden ikke den største Del deraf. Naar jeg siger dette, er det ikke, fordi jeg mener at ville opfordre den beskyttede Industri til at hyle højere, men fordi det er af de Ting, det ikke vil kunne nytte at skjule. Det vil nemlig være meget let for den beskyttede Industri i hvert enkelt Tilfælde overfor Udvalget at godtgøre, hvor meget Raastoftolden drejer sig om, og det kan ikke nytte at staa op her paa Forhaand og overvurdere det, thi naar vi først staa i Udvalget, maa vi dog bøje os for disse Tal. Raastoftolden er ganske vist meget forskellig for de forskellige Industrier — for Metalindustrien spiller den en meget betydelig Rolle —, og jeg mener, at selv om Raastoftolden ikke er tilnærmelsesvis de 2 Mill. Kr. for den beskyttede Industri, saa er Beskyttelsens Nedsættelse alligevel ikke større, end forsvarligt er overfor Industrien. Men det kan ikke nytte at ville bilde os ind, at vi kunne føre 2 Mill. til Bogs som Gevinst for den beskyttede Industri, og naar det ærede Medlem gør det uden videre og saa gør op, at da er der slet ingen Nedsættelse af Beskyttelsen, saa er det ganske ud i det vilde. Naar det ærede Medlem til Slut siger, at dette Forslag er protektionistisk, er det en Udtalelse, som ikke kan karakteriseres med et Ord, som falder indenfor den parlamentariske Sprogbrug.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds erkendte, at med Hensyn til Beskyttelsen havde vi i det hele og store fulgt Hovedlinien fra 1897 til 1900, og han slog fast overfor det ærede Medlem fra Saksjøbing, at det var ganske løs Tale, naar man ikke vilde vedkende sig, at der her var en virkelig Nedsættelse af Beskyttelsen. Der var Enkeltheder, han kritiserede, og da navnlig Tømmer- og Træpositionerne, og her er der ogsaa forholdsvist de største Afgivelser fra Folketingets Standpunkt. Naar Raamaterialierne under Tømmer- og Træpositionerne, og som Følge deraf ogsaa Fabrikaterne, ikke ere saa langt nedsatte, som af Folketinget foreslaaet, skal jeg indrømme, at det